

Sygn. akt VU 396/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lutego 2016 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSR del. Marcin Wojciechowski

Protokolant Cezary Jarocki

po rozpoznaniu w dniu 28 stycznia 2016 roku w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie

sprawy z wniosku S. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o waloryzację emerytury

na skutek odwołania S. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 2 marca 2015r. sygn. (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt V U 396/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 2 marca 2014 roku, w sprawie (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. dokonał waloryzacji przysługującej wnioskodawczyni S. S. emerytury od dnia 1 marca 2015 roku.

W odwołaniu od powyższej decyzji, złożonym dnia 7 kwietnia 2015 roku, S. S. podniosła jej merytoryczną błędność, wskazując iż wysokość emerytury winna być wyższa, a co za tym idzie wyższa powinna być kwota waloryzacji.

ZUS wnosił o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Wnioskodawczyni, S. S., urodzona w dniu (...) 1940 roku, złożyła w dniu 5 sierpnia 1992 roku wniosek o przyznanie emerytury.

Decyzją z dnia 30 sierpnia 1992 roku, Zakład Ubezpieczeń Społecznych w T. przyznał wnioskodawczyni prawo emerytury wcześniejszej od dnia 4 października 1992 roku, tj. od dnia ustania zatrudnienia. Podstawę wymiaru wyliczono z 3 lat kalendarzowych, tj. lat 1984-1986. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynosił 103,79 %.

Decyzją z dnia 19 lutego 2007 roku, Zakład Ubezpieczeń Społecznych w T. przyznał S. S. prawo do emerytury w związku z ukończeniem 60 roku życia. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury ZUS przyjął podstawę wymiaru dotychczas pobieranego świadczenia. Podstawę wymiaru wyliczono poprzez pomnożenie (...) 103,79% przez „starą” kwotę bazową 666,96 złotych. Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. wyrokiem z dnia 30 maja 2007 roku, wydanym

w sprawie VU 649/07, oddalił odwołanie wnioskodawczynie od powyższej decyzji. Apelacja wnioskodawczynie od powyższego wyroku została oddalona wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 4 września 2008 roku.

Wnioskodawczynie odwoływała się od kolejnych decyzji waloryzacyjnych z dnia 1 marca 2007 roku, 1 marca 2008 roku, 1 marca 2009 roku, 1 marca 2010 roku, 1 marca 2011 roku, 1 marca 2012 roku i 1 marca 2013 roku. z dnia 1 marca 2014

Odwołania wnioskodawczynie od powyższych decyzji zostały oddalone przez Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. wyrokami z dnia 26 stycznia 2009 roku w sprawie VU 852/07, z dnia 19 lutego 2009 roku w sprawie VU 893/08, z dnia 14 września 2009 roku w sprawie VU 812/09, z dnia 3 listopada 2010 roku w sprawie VU 405/10, z dnia 11 stycznia 2012 roku w sprawie VU 407/11, z dnia 16 stycznia 2013 roku w sprawie VU 425/12 oraz dnia 13 grudnia 2013 roku w sprawie VU 742/13 z dnia 17 października 2014 roku w sprawie sygn. . akt VU 823/14

(okoliczności znane z urzędu).

Oddalając, wyrokiem z dnia 16 stycznia 2013 roku, w sprawie VU 425/12, odwołanie wnioskodawczynie od decyzji waloryzacyjnej z dnia 1 marca 2012 roku, Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. przekazał jednocześnie wniosek S. S. o ustalenie okresu stażu pracy w wymiarze 35 lat oraz wadliwości wyliczonej przez organ rentowy kwoty podatku dochodowego od wypłacanej ubezpieczonej emerytury do rozpoznania ZUS. Wnioskodawczynie wniosła apelację od powyższego wyroku do Sądu Apelacyjnego w Łodzi. Wyrokiem z dnia 13 lutego 2014 roku Sąd Apelacyjny w Łodzi oddalił apelację wnioskodawczynie

(okoliczności bezsporne).

Zaskarżoną w niniejszej sprawie decyzją z dnia 1 marca 2014 roku, Zakład Ubezpieczeń Społecznych w T. dokonał waloryzacji przysługującej wnioskodawczynie emerytury, poprzez pomnożenie kwoty świadczenia ustalonego na dzień 28 lutego 2015 roku, tj. 1.480,14 złotych przez wskaźnik waloryzacji – 100,68 %. Emerytura po waloryzacji od dnia 1 marca 2015 wyniosła 1.516,14 złotych. Wydając decyzję ZUS ustalił ponadto, że od dnia 1 marca 2015 roku podstawę opodatkowania stanowi miesięcznie kwota 1.516 złotych, zaliczka na podatek dochodowy wynosi miesięcznie 109,00 złotych, składka na ubezpieczenie zdrowotne 136,45 złotych, w tym odliczana od podatku 117,50 złotych, a odliczana od świadczenia 18,95 złotych. W związku z powyższym wysokość świadczenia do wypłaty wynosi miesięcznie 1.270,69 złotych. Dokonując waloryzacji emerytury organ rentowy zwaloryzował jednocześnie podstawę wymiaru emerytury (2.157,01 złotych x 100,68 % = 2.209,43 złote).

(dowód: decyzja z dnia 2 marca 2014 roku, w sprawie (...),- k. 18 -19 w aktach ZUS)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie wskazać należy, że w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych przedmiot i zakres rozpoznania sądu wyznacza treść zaskarżonej decyzji (por. Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 13 maja 1999 roku, II UZ 52/99, OSNP 2000/15/601).

Zaskarżona przez wnioskodawczynię decyzja z dnia 2 marca 2015 roku dotyczy waloryzacji emerytury, a zatem przedmiotem sporu w niniejszej sprawie było ustalenie, czy waloryzacja została dokonana w sposób zgodny z prawem.

Zgodnie z treścią art. 88 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2009 r., Nr 535, poz. 1227 ze zm.), emerytury i renty podlegają corocznie waloryzacji od dnia 1 marca roku kalendarzowego. Sposób waloryzacji określa ustęp 2 i 3 cytowanego przepisu, stanowiąc, iż waloryzacja polega na pomnożeniu kwoty świadczenia i podstawy jego wymiaru przez wskaźnik waloryzacji. Waloryzacji podlega kwota świadczenia i podstawa jego wymiaru w wysokości przysługującej ostatniego dnia lutego roku kalendarzowego, w którym przeprowadza się waloryzację. Art. 89 ww. ustawy stanowi natomiast, że wskaźnik waloryzacji to średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych w poprzednim roku kalendarzowym

zwiększony o co najmniej 20% realnego wzrostu przeciętnego wynagrodzenia w poprzednim roku kalendarzowym. Ustęp 2 cytowanego przepisu stanowi, że wskaźnikiem cen towarów i usług konsumpcyjnych, o którym mowa w ust. 1, jest średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych dla gospodarstw domowych emerytów i rencistów albo średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem, jeżeli jest on wyższy od wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych dla gospodarstw domowych emerytów i rencistów.

W ocenie Sądu, pozwany ZUS prawidłowo dokonał waloryzacji przysługującego wnioskodawczyni świadczenia. Wysokość zwaloryzowanej emerytury została ustalona według obowiązujących przepisów prawa, na podstawie prawidłowego wskaźnika waloryzacji. Jak wynika z komunikatu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 lutego 2015 roku w sprawie wskaźnika waloryzacji emerytur i rent w 2015 roku (M. P. z 2015r., poz. 176) wskaźnik waloryzacji emerytur i rent w 2015 roku **wynosi 100,68 %** i taki też wskaźnik został zastosowany przez organ rentowy w zaskarżonej decyzji. Nadto, wskaźnik ten, stosownie do powołanych wyżej przepisów, został pomnożony przez kwotę świadczenia ustalonego na ostatni dzień 28 lutego 2015 roku, tj. 1.480,14 złotych.

Tym samym stwierdzić należy, że w świetle treści art. 88-89 ustawy o emeryturach i rentach z FUS organ rentowy w sposób prawidłowy dokonał waloryzacji emerytury wnioskodawczyni, a co za tym idzie, odwołanie należało uznać za bezzasadne.

Nie ma także podstaw, aby zakwestionować dokonane przez ZUS w zaskarżonej decyzji wyliczenie składki na ubezpieczenie zdrowotne oraz zaliczki na podatek dochodowy. Wyliczenia te zostały dokonane prawidłowo w oparciu o art. 79 ust. 1 i art. 95 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (tekst jedn. Dz. U. z 2008r. Nr 164, poz. 1027 ze zm.) oraz art. 27b ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 roku o podatku dochodowym od osób fizycznych (tekst jedn. Dz. U. z 2012r., poz. 361 ze zm.).

Poza zakresem rozpoznania w sprawie niniejszej znalazły się podniesione przez wnioskodawczynię i jej pełnomocnika zarzuty dotyczące nieprawidłowego ustalenia przez ZUS stażu pracy, które w ich ocenie spowodowało zaniżenie wysokości emerytury, a tym samym także wpłynęło na sposób przeprowadzenia waloryzacji. Jak wskazano bowiem na wstępie zaskarżona w niniejszej sprawie decyzja dotyczy waloryzacji emerytury, a nie prawidłowości wyliczenia stażu pracy.

Wskazać przy tym należy, że Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. wyrokiem z dnia 16 stycznia 2013 roku, w sprawie VU 425/12, przekazał wniosek S. S. o ustalenie okresu stażu pracy w wymiarze 35 lat oraz wadliwości wyliczonej przez organ rentowy kwoty podatku dochodowego od wypłacanej ubezpieczonej emerytury do rozpoznania ZUS. Wnioskodawczyni wniosła apelację od powyższego wyroku do Sądu Apelacyjnego w Łodzi, która wyrokiem z dnia 13 lutego 2014 roku została oddalona.

Z tych też względów, Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.